

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СЕНТ ПРО"

Примітки до фінансової звітності за 2023 рік (станом на 31 грудня 2023 року)

Заява про відповідальність керівництва щодо підготовки фінансової звітності за рік, що почався 01 січня 2023 року і завершився 31 грудня 2023 року.

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, яка достовірно відображає фінансовий стан ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СЕНТ ПРО" станом на 31 грудня 2023 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни в капіталі за рік, який закінчився 31 грудня 2023 року, у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

При підготовці фінансової звітності керівництво несе відповідальність за:

- забезпечення правильного вибору та застосування принципів облікової політики;
- представлення інформації, у т.ч. даних про облікову політику, у формі, що забезпечує прийнятність, достовірність, зрозумілість такої інформації;
- розкриття додаткової інформації у випадках, коли виконання вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності є недостатнім для розуміння користувачами звітності того впливу, який ті чи інші операції, а також події чи умови здійснюють на фінансовий стан та фінансові результати діяльності;
- створення, впровадження, та підтримання ефективної та надійної системи внутрішнього контролю;
- оцінку спроможності продовжувати свою діяльність на безперервній основі у найближчому майбутньому;
- застосування заходів щодо збереження активів, та виявлення і запобігання випадкам шахрайства та інших порушень;
- ведення обліку у відповідності до законодавства України та Міжнародних стандартів фінансового обліку та звітності та у формі, яка б дозволяла розкрити та пояснити операції Товариства, а також надати на будь-яку дату інформацію з достатньою точністю про фінансовий стан і забезпечити відповідність фінансової звітності вимогам Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Директор



Богдан О.Є.

1. Інформація про Товариство.

Повне найменування підприємства	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СЕНТ ПРО"
Скорочене найменування підприємства	ТОВ "СЕНТ ПРО"
Код ЄДРПОУ	43580771
Організаційно-правова форма підприємства	Товариство з обмеженою відповідальністю
Країна реєстрації	Україна
Юридична адреса підприємства	03056, місто Київ, вул.Борщагівська, будинок 154
Дата і номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і ФОП	30.03.2020р. 1 070 102 0000 087169
Розмір зареєстрованого статутного капіталу, тис. грн.	5 100 000,00
Розмір сплаченого статутного капіталу, тис. грн.	5 100 000,00
Вид діяльності по КВЕД-2010	64.19 Інші види грошового посередництва; 64.91 Фінансовий лізинг; 64.92 Інші види кредитування; 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний)
Можливі користувачі фінансової звітності	засновники, банки, податкові, статистичні і інші уповноважені державні органи і інші суб'єкти, передбачені чинним законодавством
Форми ведення бухгалтерського обліку	Журнально-ордерна
Керівник	Богдан О.Є.
Головний бухгалтер	Коваль Л.А.
Ліцензії :	<ul style="list-style-type: none"> Надання послуг з факторингу; Надання послуг з фінансового лізингу; Надання послуг у позику, в т.ч. на умовах фінансового кредитку.
Електронна пошта	office@sentpro.com.ua
Офіційна сторінка в Інтернеті	http://sent-pro.finservices.com.ua/

Кількість працівників станом на 31 грудня 2022 року та 31 грудня 2023 року складала 2 та 2 осіб, відповідно.

Станом на 31 грудня 2022 року та 31 грудня 2023 року Учасниками Товариства були:

Учасники Товариства:	31 грудня 2022 року		31 грудня 2023 року	
	Частка у статутному капіталі, %	Сума, грн.	Частка у статутному капіталі, %	Сума, грн.
АТ "ЗНВКІФ "КЛЕОН", 43985335	10,01	510,51	10,01	510,51
АТ "ЗНВКІФ "ВЕСТА", 44030406	10,01	510,51	10,01	510,51
Шалувєв Денис Вячеславович	79,98	4 078,98	79,98	4 078,98
Всього:	100,0	5100,0	100,0	5100,0

Економічне середовище, в якому Товариство здійснює свою діяльність: Товариство здійснює свою діяльність в Україні. 24 лютого 2022 року росія вторглася в Україну, розпочавши найбільшу війну в Європі з часів балканських конфліктів 1990-х років. Ця агресивна війна була засуджена в усьому світі і продовжує завдавати шкоди людському та матеріальному ресурсу України. За оцінками ООН, станом на жовтень 2023 року в Україні налічується 3.7 мільйона внутрішньо переміщених осіб, 5.8 мільйона людей емігрували до європейських країн, а близько 14.6 мільйона

потребують допомоги і послуг у сфері охорони здоров'я та захисту. Масштабне руйнування інфраструктури вплинуло на можливість людей отримати доступ до базових потреб, таких як електроенергія, вода, продукти харчування, охорона здоров'я та освіта. За результатами RDNA2, прямі збитки, завдані внаслідок повномасштабної війни, становлять близько 125 мільярдів євро, а першочергові потреби на 2023 рік - 13 мільярдів євро. Найбільше постраждали житловий сектор, транспорт, енергетика, торгівля та промисловість. Відтоді масштаби руйнувань тільки зростають.

Війна мала руйнівний вплив на виробничий потенціал та економічну активність України. Реальний ВВП скоротився на 29% у 2022 році, що стало найбільшим падінням в сучасній історії України. Хоча найбільше постраждав будівельний сектор, обсяг виробництва якого скоротився на 68%, але найсильніших ударів зазнали промисловість (38%), торгівля (31%), сільське господарство (28%) та транспорт (44%). У 2023 році економіка дещо відновилася завдяки сильнішим фіскальним стимулам, уповільненню інфляції та продовженню міжнародної допомоги, але потрібно набагато більше зусиль, щоб повернутися навіть до довоєнного рівня.

Окрім серйозного впливу на життя українців, окупація території російською федерацією, руйнування виробничих потужностей та інфраструктури, розрив ланцюгів постачання та експорту призвели до падіння ВВП України на 29.1% у 2022 році, що стало найбільшим річним падінням в українській новітній історії. Військові дії, посилені блокадою морських портів та дефіцитом електроенергії, призвели до падіння експорту товарів на 35.2%, що зменшило надходження іноземної валюти в країну. Імпорт також значно скоротився, але менше, ніж експорт, через швидке зростання імпорту військового обладнання. Таким чином, імпорт товарів скоротився лише на 20.4%, що призвело до збільшення торговельного дефіциту з 6.6 до 14.7 млрд дол. США.

Однак ризики залишаються надзвичайно високими через невизначену тривалість агресивної війни Російської Федерації проти України.

За умови, що війна закінчиться до кінця наступного року, економіка продовжить відновлюватись у короткостроковій перспективі, але темпи зростання залишатимуться помірними без значного фіскального імпульсу. Оборона і безпекова політика та соціальний захист залишаються пріоритетними сферами видатків, зважаючи на обмежену мобілізацію доходів та враховуючи базову економічну ситуацію.

П'ять секторів, які, за оцінками, мають найбільший потенціал для прискорення економічного зростання - це енергетика, сільське господарство, транспорт, критична сировина та ІТ. Ці сектори мають безпосереднє стратегічне значення для країни, а також є потенційними каталізаторами прискореного післявоєнного економічного зростання.

За умови, що війна закінчиться наприкінці 2024 року, і за умови стабільної макрофінансової ситуації, Мінекономіки прогнозує, що економіка України почне поступово відновлюватися. У 2024 році зростання ВВП прогнозується на рівні 4.6% порівняно з 2023 роком. Макроекономічний прогноз Мінекономіки, покладений в основу Державного бюджету України на 2024 рік, забезпечує можливість для поступового зростання також і податкових надходжень. Таким чином, в 2024 році номінальний обсяг державного бюджету може зрости до 1 768.5 млрд грн, що на 25% більше бюджету 2023 року.

Керівництво Товариства стежить за розвитком подій і, за необхідності, вживає можливі заходи для мінімізації будь-яких негативних наслідків, наскільки це можливо. Передбачається, що подальший негативний розвиток політичної ситуації, падіння макроекономічних показників у світі, погіршення умов зовнішньої та внутрішньої торгівлі може негативно впливати на діяльність Товариства у такий спосіб, що наразі не може бути визначений.

При складанні фінансової звітності враховувалися відомі та оцінювані результати вищезазначених чинників на фінансовий стан і результати діяльності Товариства у звітному періоді.

Дана фінансова звітність відображає поточну оцінку керівництва впливу українського бізнес-середовища на операції та фінансове становище Товариства. Майбутнє бізнес-середовище може відрізнятись від оцінки керівництва.

2. Загальна основа формування фінансової звітності.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що почався 01 січня 2023 року і закінчився 31 грудня 2023 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2023 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

Відповідно до пункту 5 статті 12 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» всі підприємства, які зобов'язані складати фінансову звітність за МСФЗ, складають і подають фінансову звітність на основі таксономії фінансової звітності за МСФЗ в єдиному електронному форматі (далі - iXBRL).

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які набули чинності в звітному період

Зміни до МСФЗ, що набирають чинності з 01 січня 2023 року:

- Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” та до Положення з практики МСФЗ 2 “Здійснення суджень про суттєвість”;
- Зміни до МСБО (IAS) 8 “Облікові політики, зміни у бухгалтерських оцінках та помилки” – “Визначення облікових оцінок”;
- Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток”, документ “Відстрочений податок, пов’язаний з активами та зобов’язаннями, що виникає в наслідок однієї операції”;
- Зміни до МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” – “Перше застосування МСФЗ 17 та МСФЗ 9”;
- Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента” (документ опубліковано на сайті Ради МСБО 23.05.2023).

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” та до Положення з практики МСФЗ 2 “Здійснення суджень про суттєвість”

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” спрямовані на допомогу суб’єктам господарювання у забезпеченні розкриття облікових політик, які є більш корисними для користувачів, зокрема: замінено вимогу щодо розкриття значних облікових політик на вимогу розкривати суттєву інформацію про облікову політику; надано роз’яснення, яким чином суб’єкти господарювання мають застосовувати концепцію “суттєвості” у процесі прийняття рішень щодо розкриття облікових політик. Інформація є суттєвою, якщо від її пропуску, викривлення або приховування можна обґрунтовано очікувати вплив на рішення, які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення, складеної на основі тієї фінансової звітності, яка надає фінансову інформацію про конкретну звітність суб’єкта господарювання. Інформація про облікову політику, яка пов’язана з несуттєвими операціями, іншими подіями та умовами, є несуттєвою та не потребує розкриття. Суб’єкт господарювання не повинен розкривати в обліковій політиці стандартизовану інформацію

або дублювати вимоги МСФЗ. Визначення того, чи є інформація про облікову політику суттєвою чи ні, потребує використання суджень і може призвести до додаткових зусиль, зокрема в рік прийняття змін. Декілька аспектів, коли інформація про облікову політику може бути суттєвою, зокрема: суб'єкт господарювання змінив свою облікову політику протягом звітного періоду та ця зміна призвела до суттєвої зміни інформації у фінансовій звітності; суб'єкт господарювання обрав облікову політику з одного або кількох варіантів, дозволених МСФЗ; облікова політика була розроблена згідно з МСБО 8 за відсутності відповідного МСФЗ; облікова політика пов'язана зі сферою, щодо якої суб'єкт господарювання зобов'язаний застосовувати судження або припущення під час визначення облікової політики, і суб'єкт господарювання розкриває інформацію про ці судження або припущення; бухгалтерський облік операцій є складним, і інакше користувачі фінансової звітності суб'єкта господарювання не зрозуміли б ці суттєві операції.

Зміни до МСБО (IAS) 8 “Облікові політики, зміни у бухгалтерських оцінках та помилки” – “Визначення облікових оцінок”

Зміни до МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки” уточнюють різницю між змінами облікових політик та облікових оцінок, а також визначають облікові оцінки як грошові суми у фінансових звітах, щодо яких є невизначеність в оцінці. Різниця між обліковою політикою та обліковими оцінками є важливою, оскільки зміни в обліковій політиці зазвичай передбачають ретроспективне перерахування, а зміни в облікових оцінках застосовуються перспективно. Зміни до МСБО 8 також уточнюють взаємозв'язок між обліковою політикою та обліковими оцінками, зазначаючи про те, що суб'єкт господарювання визначає облікову оцінку для досягнення встановленої мети. Суб'єкт господарювання застосовує методи оцінювання та вхідні дані для розроблення облікової оцінки. Методи оцінювання включають методи наближеного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки резерву під збитки для очікуваних кредитних збитків під час застосування МСФЗ 9) та методи вартісного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки справедливої вартості активу або зобов'язання під час застосування МСФЗ 13). Зміни в облікових оцінках внаслідок появи нової інформації або розвитку подій не є виправленням помилки. Крім того, результати зміни вхідних даних або методики оцінки є змінами в облікових оцінках, якщо вони не впливають із коригувань помилок минулих періодів. Зміни в облікових оцінках можуть впливати на прибутки/збитки поточного періоду або поточного та майбутнього періодів. Суб'єкт господарювання розкриває інформацію про характер та суму зміни в обліковій оцінці, яка впливає на поточний період або, за очікуванням, впливатиме на майбутні періоди, за винятком, коли такий вплив неможливо оцінити. Якщо інформацію про розмір впливу на майбутні періоди не розкрито у зв'язку з неможливістю його оцінки, суб'єкт господарювання розкриває інформацію про цей факт.

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток”, документ “Відстрочений податок, пов'язаний з активами та зобов'язаннями, що виникає в наслідок однієї операції”;

Зміни до МСБО 12 “Податки на прибуток” уточнюють, як суб'єкти господарювання повинні враховувати відстрочені податки на такі операції, як оренда та зобов'язання, пов'язанні з виведенням з експлуатації. Зміни звужують сферу застосування щодо звільнення від первісного визнання, коли воно не застосовується до операцій, що призводять до рівних оподатковуваних та вирахованих тимчасових різниць. Отже, усім суб'єктам господарювання буде необхідно визнавати відстрочений податковий актив та відстрочене податкове зобов'язання щодо тимчасових різниць, що виникають під час первісного визнання оренди та зобов'язання, пов'язанні з виведенням з експлуатації. На початку найбільш раннього порівняльного періоду суб'єкт господарювання повинен: а) визнати відстрочений податковий актив у тій мірі, в якій є ймовірним, що буде отримано

оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, що підлягає вирахуванню, та відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, пов'язаних з: і) активами з правом використання та орендними зобов'язаннями, та ii) витратами на виведення з експлуатації, відновлення та подібними зобов'язаннями та відповідними сумами, визнаними як частина вартості пов'язаного активу; та б) визнати кумулятивний вплив першого застосування змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на цю дату. Для зобов'язання з оренди та зобов'язання з вибуття відповідні відстрочені податкові активи та зобов'язання мають бути визнані з початку раннього з представлених порівняльних періодів, при цьому будь-який сукупний ефект має бути визнаний як коригування нерозподіленого прибутку або інших компонентів капіталу на цю дату. Операція може призвести до первісного визнання активів та зобов'язань та на момент здійснення операції не впливає на обліковий або оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар зазвичай визнає орендне зобов'язання та відповідну суму, як частину вартості активу з права користування. Залежно від застосованих норм податкового законодавства можуть виникати в такій операції рівні оподатковувані та тимчасові різниці, які підлягають вирахуванню під час первісного визнання активу чи зобов'язання.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” – “Перше застосування МСФЗ 17 та МСФЗ 9”

МСФЗ 17 прийнятий на заміну МСФЗ 4 та спрямований на підвищення прозорості в обліку страхових контрактів. МСФЗ 17 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації за страховими контрактами. Ця інформація використовується користувачами фінансової звітності для оцінки впливу таких контрактів на фінансове становище, фінансові результати та грошові потоки суб'єкта господарювання. Перехід на МСФЗ 17 здійснюється ретроспективно.

Суб'єкт господарювання не застосовує МСФЗ 17 до договорів фінансової гарантії, крім тих випадків, коли емітент раніше прямо заявляв про те, що вважає такі договори страховими контрактами й використовував облік, що застосовується до страхових контрактів; страхових контрактів, за якими суб'єкт господарювання є держателем страхового полісу, якщо такі контракти не є при цьому контрактами перестрахування, що утримуються (пункт 7 МСФЗ 17).

До основних нововведень МСФЗ 17 належить:

- класифікація страхових та перестрахових контрактів;
- обов'язкове відокремлення компонентів, які не є страховими;
- визначення прибутковості страхових контрактів під час первісного визнання (наприклад, чи є страхові контракти обтяжливими);
- вимоги до агрегування контрактів: за рівнем ризику, прибутковістю, датою випуску та іншими вимогами стандарту;
- розширення вимог до розкриття інформації у фінансовій звітності у структурі балансу та звіті про фінансові результати;
- актуарні розрахунки через різні методи оцінки зобов'язань.

Суб'єкт господарювання має застосовувати МСФЗ 17 до:

- випущених ним договорів страхування, включаючи договори перестрахування;
- утримуваних ним договорів перестрахування;
- випущених ним інвестиційних контрактів з умовами дискреційної участі, за умови, що суб'єкт господарювання також випускає договори страхування.

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента” (документ опубліковано на сайті Ради МСБО 23.05.2023).

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента”. Зміни визначають особливості обліку та розкриття інформації щодо податків на прибуток, що виникають внаслідок впровадження податкового законодавства,

яке розроблене на основі типових правил Другого компонента, опублікованих Організацією економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР).

2.3. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

З 01 січня 2024 року та пізніше набирають чинності такі зміни до МСФЗ:

- Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов’язань як поточні та непоточні”
- Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”;
- Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – “Орендне зобов’язання в операціях продажу та зворотної оренди”;
- Зміни до МСБО (IAS) 7 та МСФЗ (IFRS) 7 – “Угоди про фінансування постачальника”;
- Зміни до МСБО (IAS) 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов’язань як поточні та непоточні”.

Уточнено, що зобов’язання класифікується як непоточне, якщо суб’єкт господарювання має право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду. Право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду, незалежно від того, чи суб’єкт господарювання планує скористатися цим правом.

Якщо право відстрочити врегулювання зобов’язання залежить від виконання суб’єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо суб’єкт господарювання виконав ці умови на дату закінчення звітного періоду. Необхідно виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше. На класифікацію зобов’язання не впливає ймовірність того, що суб’єкт господарювання використає своє право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами” передбачають, що, суб’єкт господарювання може класифікувати зобов’язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб’єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов’язань обумовлене виконанням суб’єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду.

Зокрема, в примітках необхідно буде розкрити інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов’язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом 12 місяців після завершення звітного періоду:

а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб’єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов’язаних зобов’язань;

б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб’єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб’єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення.

Зміни до МСФЗ 16 “Оренда” пояснюють, як суб’єкт господарювання відображає в обліку продаж і зворотну оренду після дати операції.

Операція продажу з подальшою орендою – це операція, за якою суб'єкт господарювання продає актив і орендує той самий актив у нового власника на певний період часу.

Внесені зміни доповнюють вимоги МСФЗ 16 щодо продажу та зворотної оренди, тим самим підтримуючи послідовне застосування цього стандарту. А саме, змінами уточнено, що орендар-продавець не визнає ніякої суми прибутку або збитку, що стосується права користування, збереженого за орендарем-продавцем. Разом з тим, це не позбавляє орендаря-продавця права визнавати у прибутку або збитку будь-який прибуток або збиток, пов'язаний з частковим або повним припиненням такої оренди.

Змінами до МСФЗ 7 “Звіт про рух грошових коштів” та МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” – “Угоди фінансування постачальників” передбачено вимоги до розкриття інформації про свої угоди фінансування постачальників, яка надає користувачам фінансової звітності можливість оцінювати вплив таких угод на зобов'язання та рух грошових коштів суб'єкта господарювання та його експозицію щодо ризику ліквідності.

Ключові зміни до МСФЗ 7 та МСБО 7 включають вимоги до розкриття:

- умов угод про фінансування;
- балансової вартості фінансових зобов'язань, що є частиною угод про фінансування постачальників та статті, в яких відображені ці зобов'язання;
- балансової вартості фінансових зобов'язань, за якими постачальники вже отримали оплату від постачальників фінансових послуг;
- діапазону строків оплати як за фінансовими зобов'язаннями, які є частиною цих угод.

Згідно з змінами, суб'єкти господарювання мають розкривати тип та вплив негрошових змін балансової вартості фінансових зобов'язань, які є частиною угоди про фінансування постачальників.

Зміни набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або після цієї дати, протягом першого року порівняльна інформація не потрібна.

Зміни до МСБО 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості” є обов'язковими до застосування з 01.01.2025. Раннє застосування дозволено.

Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності.

Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання.

Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про:

- а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою;
- б) використаний(і) спот-курс(и);
- в) процес оцінки;
- г) ризику, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою.

Стандарти зі сталого розвитку

У червні 2023 року Радою зі сталого розвитку були випущені стандарти фінансової звітності зі сталого розвитку:

- МСФЗ S1 “Загальні вимоги до розкриття фінансової інформації, пов’язаної зі сталим розвитком” (IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information) (далі – МСФЗ S1);
- МСФЗ S2 “Розкриття інформації, пов’язаної з кліматом” (IFRS S2 Climate-related Disclosures) (далі – МСФЗ S2).

Стандарти МСФЗ S1 та МСФЗ S2 набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2024 року. Ці стандарти встановлюють вимоги до розкриття інформації про ризики та можливості, пов’язані зі сталим розвитком та зміною клімату, які можуть вплинути на грошові потоки суб’єкта господарювання, доступ до фінансування або вартість капіталу в короткостроковій, середньостроковій або довгостроковій перспективі.

У січні 2023 року вступила у силу ДИРЕКТИВА (ЄС) 2022/2464 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ від 14 грудня 2022 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 537/2014, Директиви 2004/109/ЄС, Директиви 2006/43/ЄС і Директиви 2013/34/ЄС щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive, або CSRD) (далі – Директива 2022/2464/ЄС). Її вимоги поширюються на більшу кількість суб’єктів господарювання резидентів та нерезидентів ЄС, вона замінить директиву 2014/95/EU вже з січня 2025 року.

Директива 2022/2464/ЄС потребує імплементації в законодавство України, її основними вимогами є:

- впровадження Звіту зі сталого розвитку (стаття 19a);
- розроблення Комісією стандартів звітності зі сталого розвитку (стаття 29b);
- єдиний електронний формат звітності (стаття 29d);
- окремі вимоги до аудиту звіту зі сталого розвитку (в т. ч. зміни до Директиви 2006/43/ЄС).

Директива 2013/34/ЄС імплементована в законодавство України шляхом внесення змін до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, а Директива 2006/43/ЄС – шляхом внесення змін до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” відповідно.

Розкриття інформації у Звіті сталого розвитку відносяться в цілому до діяльності суб’єкта господарювання, зокрема така інформація:

- опірність бізнес-моделі та стратегії підприємства до ризиків, пов’язаних із питаннями сталого розвитку;
- опис ролі, яку адміністративні органи, органи управління та нагляду відіграють щодо питань сталого розвитку, їхніх експертних знань і навичок, що потрібні для виконання цієї ролі, або наявність у таких органів доступу до зазначених експертних знань і навичок;
- інформація про існування схем заохочення, пов’язаних із питаннями сталого розвитку, яке пропонується членам адміністративних органів, органів управління та нагляду;
- опис основних ризиків для підприємства, зумовлених питаннями сталого розвитку та інше.

Також змінені вимоги до аудиту, зокрема в частині надання впевненості щодо звітності зі сталого розвитку та окремі вимоги до кваліфікації аудиторів. Звіт зі сталого розвитку може бути частиною Звіту про корпоративне управління.

Оскільки перші звіти про сталий розвиток відповідно до Директиви 2022/2464/ЄС мають бути подані у 2025 році – для суб’єктів господарювання, фінансовий рік яких закінчується 31 грудня 2024 року, то таким суб’єктам вже зараз потрібно оцінити готовність до їх запровадження.

У грудні 2023 року опубліковано ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2023/2772 від 31 липня 2023 року – доповнення Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо

стандартів звітності у сфері сталого розвитку, який має застосовуватися з 1 січня 2024 року. Цим Регламентом затверджено Європейські стандарти звітності зі сталого розвитку (ESRS). Вони охоплюють як вимоги до розкриття інформації про суб'єкт господарювання, так і основні положення щодо впливу діяльності суб'єкта господарювання на екологію, соціальну сферу, а також питання управління всередині суб'єкта господарювання.

На сьогодні в законодавстві України відсутні вимоги щодо складання та подання Звіту про сталий розвиток, проте питання перебуває на стадії опрацювання, тому суб'єктам господарювання необхідно розпочинати підготовчу роботу щодо вивчення та аналізу інформації, необхідної для складання Звіту про сталий розвиток.

У фінансовій звітності Товариство за звітний період, що закінчився 31.12.2023 року, не застосовувало достроково опубліковані МСФЗ, які не вступили в силу, поправки до них та інтерпретації.

2.3. Основа для складання фінансової звітності

Дана фінансова звітність складена на основі історичної вартості. Фінансова звітність представлена у гривнях, всі суми округлені до найближчої тисячі, без десяткових знаків.

2.4. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Функціональною валютою ведення бухгалтерського обліку є гривня (надалі – грн.). Фінансова звітність представлена в тисячах українських гривень (далі – тис. грн.). Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.5. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2023р.,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2023р.,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2023р.,
- Звіт про власний капітал за 2023р.,
- Примітки до річної фінансової звітності за 2023р.,

2.6. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом.

Товариство складає фінансову звітність за 2023 рік в умовах воєнного стану, що був введений 24.02.2022 у зв'язку з військовим нападом росії на територію України.

Управлінський персонал так оцінює вплив війни на діяльність Товариства:

Товариство створене з метою одержання прибутку шляхом надання на власний ризик фінансових кредитів юридичним особам за рахунок власних або залучених коштів, на визначений строк і під процент. Відповідно основним доходом Товариства є отримання процентів від позичальників за користування наданими кредитами.

Серед іншого на оцінку майбутніх економічних вигід Товариства істотний вплив мали законодавчі зміни. Насамперед Законом України № 2120-IX "Про внесення змін до Податкового

кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану" внесено низку зміни до правил роботи банків та небанківських фінансових установ, зокрема тих, що надають послуги з кредитування. Вказаний закон змінив низку правил роботи банків та небанківських фінансових установ, зокрема тих, що надають послуги з кредитування.

Мета цих змін – насамперед полегшити ситуацію для українців-позичальників на час війни та післявоєнного відновлення економіки. Для цього новий закон передбачає, що на час дії воєнного стану та в тридцятиденний строк після дня його припинення або скасування споживач не буде нести відповідальності перед кредитором у разі прострочення виконання зобов'язань за споживчим кредитом. Крім того, у разі допущення такого прострочення позичальник звільняється, зокрема, від обов'язку сплати кредитором неустойки (штрафу, пені) та інших платежів, сплата яких передбачена договором про надання фінансового кредиту за прострочення виконання (невиконання, часткове виконання) позичальником зобов'язань за таким договором. Водночас, згідно вказаного закону, - неустойка (штраф, пеня) та інші платежі, сплата яких передбачена договором про надання фінансового кредиту, нараховані включно з 24 лютого 2022 року за прострочення виконання за таким договором, підлягають списанню.

До того ж, упродовж всього часу після запровадження на території України воєнного стану, Товариство не припиняло надавати фінансові послуги і виконувало взяті на себе за договорами зобов'язання.

Незважаючи на запроваджений з 24.02.2022 року в Україні військовий стан, управлінський персонал оцінює здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі з урахуванням всієї доступної інформації про майбутнє, враховуючи можливі результати подій та зміни умов та реально можливі відповіді на такі події та умови. Міркування управлінського персоналу стосовно можливості продовжувати діяльність Товариства на безперервній основі включають, серед іншого, діючі та можливі обмеження діяльності, які прийняті або можуть бути накладені регулятором та урядом у майбутньому, постійну доступність будь-якої державної підтримки, поточну економічну невизначеність та ринкові умови, які посилюються наслідками війни, в тому числі наслідки довгострокових структурних змін на ринку.

При цьому управлінським персоналом Товариства враховуються події та умови після закінчення звітного періоду, що відбулися до дати затвердження фінансової звітності до випуску. Управлінський персонал оцінює, що хоча дані події і створюють суттєву невизначеність, що можуть поставити під значний сумнів здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі, Товариство все таки має ресурси для продовження діяльності у осяжному майбутньому.

2.7. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня 2023 по 31 грудня 2023 року.

2.8. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 22 квітня 2024 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. Суттєві положення облікової політики.

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається за використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікові політики Товариства розроблені та затверджені керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Методи подання інформації у фінансових звітах

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в розділі IIIЗвіту про фінансові результати.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Податкове та інше законодавство

Українське податкове законодавство та регуляторна база, зокрема валютний контроль та митне законодавство, продовжують розвиватися. Законодавчі та нормативні акти не завжди чітко сформульовані, та можуть тлумачитись місцевими, обласними і центральними органами державної влади та іншими урядовими органами по-різному. Випадки непослідовного тлумачення не є незвичайними. Керівництво вважає, що тлумачення ним положень законодавства, що регулюють діяльність Товариства, є правильним, і що Товариство дотрималось усіх нормативних положень, а всі передбачені законодавством податки та відрахування були сплачені або нараховані.

Водночас існує ризик того, що операції та правильність тлумачень, які не були оскаржені регулятивними органами в минулому, будуть поставлені під сумнів у майбутньому. Однак цей ризик значно зменшується з плином часу. Визначення сум та ймовірності негативних наслідків можливих незаявлених позовів не є доцільним.

4. Основні принципи облікової політики

4.1. Основні засоби.

Визнання, облік, оцінка та переоцінка основних засобів здійснюється відповідно до вимог МСБО 16 «Основні засоби». Основними засобами вважаються активи, які Товариство придбає з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, для здійснення адміністративних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше одного року і первісна вартість яких перевищує 20 000 грн. Одиницею обліку основних засобів рахується окремий об'єкт.

Власні активи.

Об'єкти основних засобів відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

Орендовані активи.

Оренда (лізинг), за умовами якої до Компанії переходять практично всі ризики і вигоди, що впливають з права власності, класифікується як фінансовий лізинг. Об'єкти основних засобів, придбані в рамках фінансового лізингу, відображаються у фінансовій звітності в сумі найменшою з двох величин: справедливої вартості або приведеної до поточного моменту вартості мінімальних лізингових платежів на дату початку оренди за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

Амортизація.

Амортизація по основним засобам нараховується за методом рівномірного нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або збитку. Амортизація нараховується з дати придбання об'єкта, а для об'єктів основних засобів, зведених господарським способом - з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації. За земельними ділянками амортизація не нараховується.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначається виходячи з очікуваної корисності активу. Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводиться прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією. Відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» амортизація на неї не нараховується. Діапазон строків корисного використання включає:

№ групи	Найменування основних засобів	Термін корисного використання, роки
Група 1	Земельні ділянки	-
Група 3	Будівлі, споруди	10-20
Група 4	Машини та обладнання (крім комп'ютерної техніки)	5
Група 4	Комп'ютерна техніка	2
Група 5	Транспортні засоби	5
Група 6	Інструменти, прилади, інвентар	5
Група 9	Інші основні засоби	12

Амортизацію активу припиняємо на одну з двох дат, яка відбудеться раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняється визнання його активом.

Окремі об'єкти основних засобів (земля, будівлі, споруди) після визнання їх активом, обліковуємо за переоціненою сумою, яка є його справедливою вартістю на дату переоцінки мінус будь-яка подальша накопичена амортизація та подальші накопичені збитки від зменшення корисності.

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи не перевищує балансова вартість основних засобів їх відновлювальну вартість. У разі перевищення балансової вартості основних засобів над їх відновлювальною вартістю Компанія зменшує балансову вартість основних засобів до їх відновлювальної вартості.

Будь-яке збільшення вартості основних засобів, що виникає в результаті переоцінки, відображається у складі фонду переоцінки основних засобів, за винятком випадку, коли воно компенсує зменшення вартості того ж активу, що визнане раніше. У цьому випадку збільшення вартості у розмірі визнаного раніше зменшення вартості активу відноситься на прибутки та збитки за період.

Зменшення балансової вартості активу, що виникло в результаті переоцінки, визнається в тій мірі, в якій воно перевищує його переоцінену вартість, що виникла в результаті попередньої переоцінки даного активу.

Амортизація переоцінених основних засобів відображається у звіті про фінансові результати (звіті про сукупний дохід). При подальшій реалізації або вибутті переоціненого активу відповідний позитивний результат переоцінки, що врахований у складі фонду переоцінки активів, переноситься на рахунок нерозподіленого прибутку.

4.2. Нематеріальні активи.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про нематеріальні активи і розкриття її в фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Придбані нематеріальні активи відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

Витрати па придбання ліцензій на спеціальне програмне забезпечення та його впровадження капіталізуються у вартості відповідного нематеріального активу. Витрати, безпосередньо пов'язані з випуском ідентифікованого унікального програмного забезпечення, контрольованого.

Підприємством, капіталізуються, створений нематеріальний актив визнається тільки в тому випадку, якщо існує висока вірогідність отримання від нього економічних вигод, перевищують витрати на його розробку, протягом більш ніж одного року, і якщо витрати на його розробку піддаються достовірній оцінці.

Створений підприємством нематеріальний актив визнається тільки в тому випадку, якщо підприємство має технічні можливості, ресурси і намір завершити його розробку і використовувати кінцевий продукт. Прямі витрати включають витрати на оплату праці розробників програмного забезпечення і відповідну частку накладних витрат. Витрати, пов'язані з дослідницькою діяльністю, визнаються як витрати в тому періоді, в якому вони виникли.

Наступні витрати, пов'язані з нематеріальних активів, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться. Витрати, пов'язані з розробкою або технічним обслуговуванням програмного забезпечення, визнаються як витрати в міру їх виникнення.

Об'єктами нематеріальних активів є ліцензії. Строк дії отриманих Компанією ліцензій – безстроковий, тому строк корисного використання цих ліцензій оцінюється як не визначений.

Нематеріальні активи оцінюються за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів» здійснено перевірку зменшення корисності нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації здійснюється щорічно шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю.

Програмне забезпечення при первісному визнанні відображаються за вартістю придбання та амортизуються, виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта.

4.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство відносить дебіторську заборгованість.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Торгова дебіторська заборгованість, видані позики та інша дебіторська заборгованість, які мають фіксовані або визначені платежі, і які не котируються на активному ринку, класифікуються як дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою вартістю

Довгострокова дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою вартістю. Короткострокова дебіторська заборгованість оцінюється за фактичною вартістю (за сумою первісного рахунку-фактури), якщо вплив дисконтування є не суттєвим.

Облік розрахунків з покупцями та дебіторської заборгованості за операціями з реалізації товарів ведеться в розрізі окремих замовлень покупців (рахунків на оплату по замовленню) для забезпечення ідентифікації кожної операції щодо умов продажу, транспортування, номенклатури товарів, отриманої оплати від покупця та визначення реквізитів податкових накладних.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість у фінансовій звітності відображається за мінусом резерву під очікувані кредитні збитки. Резерв під очікувані кредитні збитки щодо дебіторської заборгованості визначається на дату звітності з застосуванням матричного підходу класифікації дебіторської заборгованості у розрізі окремих її видів щодо строків її непогашення з використанням відповідної ставки відсотка для створення резерву. Ставка резервування для кожного строку непогашення визначається на підставі історичної інформації щодо прострочень та списань дебіторської заборгованості, але також враховує очікувані зміни в погашенні дебіторської заборгованості внаслідок макроекономічних змін, платоспроможності та поведінці дебіторів тощо. Товариство на регулярній основі (принаймні, раз на рік) здійснює аналіз актуальності застосованих ставок резервування та, за необхідності, переглядає їх. У разі наявності ознак знецінення окремих сум дебіторської заборгованості резерв під очікувані кредитні збитки під такі суми розраховується на підставі індивідуального розрахунку, що враховує обставини та можливість отримання коштів від цих контрагентів. Зміна балансової вартості резерву під очікувані кредитні збитки відображається у складі інших операційних витрат або доходів (відповідно для збільшення або зменшення резерву протягом звітного періоду).

4.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь

протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

У випадку, коли цінні папери не внесені до біржового списку та не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, їх справедлива вартість оцінюється враховуючи вартість чистих активів компаній – емітентів цінних паперів відповідно до наданої ними фінансової звітності на дату оцінки та відсоток володіння у статутному капіталі таких компаній.

У разі, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигод.

Частки господарських товариств оцінюються враховуючи вартість чистих активів цих господарських товариств відповідно до наданої ними фінансової звітності на дату оцінки та частку володіння у статутному капіталі таких компаній.

4.5. Резерв на покриття очікуваних кредитних збитків

Товариство регулярно проводить аналіз дебіторської заборгованості на предмет зменшення корисності. Сума резерву на покриття збитків від сумнівної дебіторської заборгованості базується на оцінці Товариством можливості отримати дебіторську заборгованість від конкретних клієнтів. Якщо погіршення кредитоспроможності основних клієнтів або фактичне невиконання їхніх зобов'язань перевищує допустимі оцінки, то фактичні результати можуть відрізнятися від таких оцінок. Якщо Товариство визначить, що не існує об'єктивних свідчень виникнення знецінення для індивідуально оціненої дебіторської заборгованості, незалежно від її розміру, вона включає дану дебіторську заборгованість у групу дебіторської заборгованості з аналогічними характеристиками кредитного ризику та здійснює їхню оцінку на предмет знецінення на колективній основі. Для цілей колективної оцінки на предмет знецінення дебіторська заборгованість групується на основі аналогічних характеристик кредитного ризику. Ці характеристики важливі для оцінки майбутніх потоків грошових коштів для груп таких активів і вказують на здатність дебіторів сплатити усю суму заборгованості відповідно до умов договору відносно активів, оцінка яких здійснюється. Майбутні потоки грошових коштів із групи дебіторської заборгованості, колективна оцінка на предмет знецінення якої здійснюється, оцінюються на основі руху грошових коштів від активів відповідно до договору та досвіду керівництва стосовно врегулювання заборгованості, яка виникала у результаті минулих подій, та успіху при поверненні сум заборгованості. У минулий досвід вносяться коригування на основі поточної інформації в результаті спостережень для відображення впливу поточних умов, які не вплинули на минулі періоди, і усунення впливу минулих умов, які не існують у даний час.

4.6. Зменшення корисності нефінансових активів

На кожну звітну дату товариство проводить оцінку наявності ознак можливого зменшення корисності активів. За наявності таких ознак товариство визначає суму відшкодування активу. Сума відшкодування активу є більшою з двох величин: справедливої вартості активу, або одиниці, що генерує грошові потоки, за вирахуванням витрат на реалізацію і вартості використання. Сума відшкодування активу визначається для кожного окремого активу, якщо цей актив генерує надходження коштів і ці кошти, в основному, не залежать від інших активів та груп активів. Коли балансова вартість активу, або одиниці, що генерує грошові потоки, перевищує суму

відшкодування, відповідно корисність такого активу зменшилась. В цьому випадку вартість такого активу списується до суми відшкодування.

Збитки від зменшення корисності триваючої діяльності, в тому числі від зменшення корисності запасів, визнаються у звіті про прибутки та збитки у складі тих категорій витрат, які відповідають функціям активів зі зменшеною корисністю.

В тих випадках, коли на певну звітну дату збиток від зменшення корисності, визнаний для активу в попередніх періодах, зменшився чи вже не існує, такий збиток сторнується. балансова вартість активу, збільшена внаслідок сторнування збитку від зменшення корисності, не повинна перевищувати балансову вартість до тієї межі, якщо б збиток від зменшення корисності активу не визнавали в попередні роки.

Сторнування збитку від зменшення корисності відображається у звіті про фінансові результати товариства.

4.7. Фінансові інструменти – первісне визнання і подальша оцінка

Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються в тих випадках, коли компанія є стороною договірних відносин по відповідному фінансовому інструменту.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю. Транзакційні витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням або випуском фінансових активів і фінансових зобов'язань (окрім фінансових активів і фінансових зобов'язань, відбиваних за справедливою вартістю через прибутки або збитки), відповідно збільшують або зменшують справедливу вартість фінансових активів або фінансових зобов'язань при первинному визнанні. Транзакційні витрати, що безпосередньо відносяться до придбання фінансових активів або фінансових зобов'язань, які відображено за справедливою вартістю через прибутки або збитки, відносяться безпосередньо на прибутки і збитки. Фінансові активи і фінансові зобов'язання, які взаємно зараховуються, а чисті суми відображаються в балансі, лише тоді, коли Товариство має юридично закріплене право заліку визнаних сум і має намір або погасити їх, або одночасно реалізувати актив і погасити зобов'язання.

Метод ефективної ставки проценту – це метод розрахунку амортизованої вартості боргового інструменту і розподілу процентних доходів на відповідний період. Ефективна процентна ставка – це ставка дисконтування очікуваних майбутніх грошових надходжень (включаючи всі отримані або зроблені платежі по борговому інструменту, що є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, витрати по оформленню операції і інші премії або дисконт) на очікуваний термін до погашення боргового інструменту або (якщо застосовано) на короткий термін до балансової вартості на момент прийняття боргового інструменту до обліку.

Фінансові активи складаються з наступних категорій:

- дебіторської заборгованості і грошових коштів.

Віднесення фінансових активів до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по покупці або продажу фінансових активів признаються на дату здійснення операції. Стандартні операції по покупці або продажу є покупкою або реалізацією фінансових активів, що вимагає постачання активів в терміни, встановлені нормативними актами або ринковою практикою.

Доходи і витрати, зміни в справедливій вартості фінансових активів, що виникають, признаються в іншому сукупному доході і накопичуються в резерві переоцінки фінансових вкладень, за винятком випадків із знеціненням процентного доходу, розрахованого по методу ефективної процентної ставки, і курсових різниць, які признаються в прибутках і збитках. При вибутті або знеціненні фінансового активу накопичені доходи або витрати, що раніше визнаються в резерві переоцінки фінансових вкладень, відносяться на фінансові результати в періоді вибуття або знецінення.

Фінансові активи оцінюються на наявність ознак знецінення на кожну дату балансу. Фінансові активи вважаються знеціненими, коли існують об'єктивні свідчення того, що в результаті одного або більш подій, які трапилися після первинного визнання фінансового активу, на передбачуваний майбутній рух грошових коштів від даної інвестиції надана негативна дія. Об'єктивні свідчення знецінення можуть включати: істотні фінансові скрути емітента або контрагента; невиконання зобов'язань або несплата в строк відсотків або основної суми заборгованості; чи коли існує вірогідність, що позичальник збанкрутує або проводитиме фінансову реорганізацію.

Для фінансових активів, які відображено за амортизованою вартістю, сумою знецінення є різниця між балансовою вартістю активу і поточною вартістю передбачуваних майбутніх потоків грошових коштів, дисконтованих по первинній ефективній ставці відсотка для даного фінансового активу.

Збиток від знецінення безпосередньо зменшує балансову вартість всіх фінансових активів. Отримані згодом відшкодування раніше списаних сум сторнують витрати або збільшують доходи.

Товариство припиняє визнавати фінансові активи в тих випадках, коли припиняються договірні права на грошові потоки по них або в разі передачі фінансового активу і відповідних ризиків і вигід іншому суб'єкту господарювання.

При повному припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу та сумою отриманого і належного до отримання винагороди, а також дохід або витрата, накопичений в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки.

Станом як на 31.12.2022р. так і на 31.12.2023р. Товариство не класифікувало жодних фінансових активів як інвестицій за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку чи збитку.

4.8. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, зазвичай, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

4.9. Фінансові зобов'язання

Фінансові зобов'язання класифікуються або як «оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток», або як «інші фінансові зобов'язання».

Інші фінансові зобов'язання, включаючи позики, спочатку оцінюються за справедливою вартістю, за вирахуванням витрат на здійснення операції. Інші фінансові зобов'язання згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Товариство списує фінансові зобов'язання у разі їх погашення, анулювання або закінчення строку вимоги по них. Різниця між балансовою вартістю списаного фінансового зобов'язання і сплаченою або належною до сплати винагородою визнається в прибутках і збитках.

Торгова та інша кредиторська заборгованість оцінюється при первинному визнанні за справедливою вартістю, та згодом вона оцінюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Резерви визнаються в тих випадках, коли у Товариства є поточне зобов'язання, що виникло в результаті минулих подій, для погашення якого, ймовірно, потрібне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди, і при цьому можна здійснити достовірну оцінку даного зобов'язання.

Сума, визнана в якості резерву, є найкращою оцінкою компенсації, необхідної для врегулювання поточного зобов'язання на звітну дату, беручи до уваги всі ризики і невизначеності, супутні даним зобов'язанням. У тих випадках, коли резерв оцінюється з використанням потоків грошових коштів, за допомогою яких передбачається погасити поточні зобов'язання, його балансова вартість являє собою поточну вартість даних грошових потоків.

Оренда класифікується як фінансова, коли за умовами оренди орендар бере на себе всі основні ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованим активом. Вся інша оренда класифікується як операційна.

Витрати з податку на прибуток або збиток за рік являють собою суму поточного податку. Сума поточного податку визначається виходячи з величини оподатковуваного прибутку за рік. Оподатковуваний прибуток відрізняється від прибутку, відображеного у звіті про сукупні доходи або витрати, через статті доходів або витрат, що підлягають оподаткуванню або вирахуванню для цілей оподаткування в інші періоди, а також виключає статті, які взагалі не підлягають оподаткуванню або підлягають вирахуванню для цілей оподаткування. Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток розраховується з використанням ставок оподаткування, встановлених законодавством, що набрав або практично набрав чинності на звітну дату. Відстрочений податок визнається у відношенні тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними даними податкового обліку, використовуваними при розрахунку оподатковуваного прибутку. Відкладені податкові зобов'язання, як правило, відображаються з урахуванням всіх оподатковуваних тимчасових різниць. Відстрочені податкові активи відображаються з урахуванням всіх тимчасових різниць за умови високої ймовірності отримання в майбутньому оподатковуваного прибутку, достатньої для використання цих тимчасових різниць. Податкові активи та зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, якщо тимчасові різниці пов'язані з гудвілом або виникають внаслідок первісного визнання інших активів і зобов'язань в рамках угод (крім угод по об'єднанню бізнесу), які не впливають ні на оподатковуваний, ні на бухгалтерський прибуток. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кінець кожного звітного періоду і зменшується, якщо ймовірність отримання в майбутньому оподатковуваного прибутку, достатньої для повного або часткового використання цих активів, більш не є високою.

Поточні та відстрочені податки визнаються в прибутках і збитках, крім випадків, коли вони відносяться до статей, які безпосередньо відносяться до складу іншого сукупного доходу або власного капіталу. У цьому випадку відповідний податок також визнається в іншому сукупному прибутку або безпосередньо в капіталі відповідно.

4.10. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

МСФЗ 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в звіті про фінансовий стан, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСБО 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (оренди з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (зобов'язання з оренди), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (актив у формі права користування). Орендар визнає витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Згідно з МСФЗ 16 орендар виділяє два види оренди: операційну і фінансову. Крім цього, за МСФЗ 16 розкрито більший обсяг інформації в порівнянні з МСБО 17.

МСФЗ 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати, але не раніше дати застосування організацією МСФЗ 15. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення. Товариство відображає вартість оренди активу за довгостроковим договором згідно з вимогами МСФЗ 16.

4.11. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті щодо оподаткованого прибутку за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням ймовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

4.12. Забезпечення

Забезпечення визнається тоді, коли Товариство має теперішнє зобов'язання внаслідок минулих подій, а також існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання знадобиться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і сума зобов'язання може бути достовірно оцінена.

Витрати, пов'язані із забезпеченням, відображаються у звіті про сукупний дохід.

Коли вплив змін вартості грошей у часі є суттєвим, сума забезпечення визначається шляхом дисконтування прогнозованих потоків грошових коштів, із застосуванням ставки дисконту до оподаткування, з урахуванням ризиків, пов'язаних із певним зобов'язанням, за їх наявності.

При застосування дисконтування збільшення суми забезпечення, що відображає плин часу, визнається як фінансові витрати.

4.13. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає витрати в сумі очікуваної вартості короткострокових виплат працівникам під час надання працівниками відповідних послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

4.14. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до законодавства України, Товариство нараховує єдиний соціальний внесок на заробітну плату працівників та перераховує до Державного бюджету. Поточні внески розраховуються, як встановлений законодавством відсоток від поточних нарахувань заробітної плати. Такі витрати відображаються у періоді, до якого вони відносяться.

4.15. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Товариство отримує основний дохід від нарахованих відсотків на видані позики. При визначенні вартості винагороди за реалізацію послуг, Товариство відповідно до МСФЗ 15, визнає дохід від договорів, унаслідок передачі обіцяних послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку підприємство очікує мати право в обмін на ці послуги. Товариство визнає дохід від надання вказаних послуг коли задовольняє зобов'язання, щодо виконання обіцяної послуги клієнтові, якому може підтверджуватись Актом прийому-передачі наданих послуг.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
 - б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
 - в) суму доходу можна достовірно оцінити;
 - г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.16. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

4.17. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

4.18. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.19. Статутний капітал

Статутний капітал, включає в себе внески учасників.

Компанія визнає додатковий капітал, сформований внесенням грошових коштів її учасниками, в складі власного капіталу.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посиляється на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожную звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка поточної дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2023	2022	2023	2022
Дебіторська заборгованість	2 173 558	1 852 615	2 173 558	1 852 615
Грошові кошти та їх еквівалент	23	16	23	16

Кредиторська заборгованість	2 167 810	1 847 090	2 167 810	1 847 090
Поточні фінансові інвестиції		-		-

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Нематеріальні активи

	Ліцензії	Всього
Первісна вартість:		
На 31.12.2021	6	6
Прибуття		
Вибуття		
На 31.12.2022	6	6
Прибуття		
Вибуття		
На 31.12.2023	6	6
Накопичена амортизація		
31.12.2021 р.		
Нараховано		
Вибуття		
31.12.2022 р.		
Нараховано		
Вибуття		
31.12.2023 р.		
Чиста балансова вартість:		
На 31.12.2021	6	6
На 31.12.2022	6	6
На 31.12.2023	6	6

7.2. Дебіторська заборгованість

<i>В тисячах гривень</i>	31.12.2022 р.	31.12.2022 р.
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	137 230	345 251
Авансі видані	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	2 036 328	1 507 364
Разом поточна дебіторська заборгованість	2 173 558	1 852 615

Рік, що закінчився 31 грудня 2023 р	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів**			4 650	132 580		137 230

Інша поточна дебіторська заборгованість*			44 406	1 991 922		2 036 328
Всього			48 056	2 124 502		2 173 558
Рік, що закінчився 31 грудня 2022 р	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів				345 251		345 251
Інша поточна дебіторська заборгованість				1 507 364		1 507 364
Всього				1 852 615		1 852 615

*Інша поточна дебіторська заборгованість складається з :

- дебіторська заборгованість з надання коштів у позику – 2 052 750 тис. грн. Нарахований резерв на кредитні збитки складає – 16 422 тис. грн. Дебіторська заборгованість за виданими кредитами за мінусом резерву кредитних збитків складає – 2 ,36 328 тис.грн.

**Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів складається з :

- Розрахунки за нарахованими доходами - 140 705 тис.грн. Нарахований резерв кредитних збитків - 3 475 тис.грн. Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів за мінусом резерву кредитних збитків складає - 137 230 тис.грн.

	31 грудня 2023	31 грудня 2022
Дебіторська заборгованість з надання коштів у позику	2 052 750	1 515 700
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	140 705	347 126
Очікувані кредитні збитки щодо дебіторської заборгованості	19 897	10 211
Балансова вартість всього:	2 173 558	1 852 615

7.3. Грошові кошти та їх еквіваленти

<i>В тисячах гривень</i>	31.12.2023 р.	31.12.2022 р.
Залишки на банківських рахунках	23	16
Разом грошові кошти	23	16

7.4. Довгострокові інвестиції: на 31.12.2023р. відсутні.

7.5.Поточні інвестиції: на 31.12.2023р. відсутні.

7.6.Довгострокові та поточні зобов'язання і забезпечення

<i>В тисячах гривень</i>	31.12.2023 р.	31.12.2022 р.
Інші довгострокові зобов'язання*	2 047 000	1 509 950
Разом довгострокові зобов'язання і забезпечення	2 047 000	1 509 950

* Інші довгострокові зобов'язання складаються:

- строкові процентні позики від Засновників на загальну сумі 2 047 000 тис.грн.

<i>В тисячах гривень</i>	31.12.2023 р.	31.12.2022 р.
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	281	302
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	17	14
Поточні забезпечення	12	8
Інші поточні зобов'язання	120 500	336 816
Разом поточні зобов'язання і забезпечення	120 810	337 140

7.7. Доходи за видами:

<i>В тисячах гривень</i>	2023 р.	2022р.
Нараховані відсотки за виданий кредит	340 573	307 350
Інші операційні доходи	7	-
Разом доходи	340 580	307 350

7.8. Витрати за видами

<i>В тисячах гривень</i>	2023 р.	2022р.
Витрати на персонал		
- Заробітна плата	64	66
- Витрати на соціальне забезпечення	13	13
Інші операційні витрати	9 686	9 577
Фінансові витрати	330 442	297 460
Разом витрати	340 205	307 116
Витрати з податку на прибуток	50	42

7.9. Прибуток (збиток)

В 2023 році Товариством отримано чистий прибуток сумі 230 тис. грн. проти отриманого Товариством прибутку у 2022 року у розмірі 192 тис. грн.

Прибуток товариства за етапами формування:

Показники	2023 р.	2022 р.
Прибуток (збиток) до оподаткування	280	234
Податкова ставка, %	18 %	18 %
Витрати з податку на прибуток	50	42
Чистий прибуток (збиток)	230	192

7.10 Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2023 року статутний капітал Товариства становить 5 100 000 (п'ять мільйонів сто тисяч) гривень, внесений грошовими коштами в повному обсязі в розмірі 5 100 000 (п'ять мільйонів сто тисяч) гривень.

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Товариство не є суб'єктом, або стороною судових розглядів. Але на думку керівництва, не існує поточних судових розглядів або позовів, які можуть зробити істотний вплив на результати діяльності або фінансове становище Товариства.

8.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

8.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій зі пов'язаними сторонами, як зазначено у МСБО 24 "Розкриття інформації про пов'язані сторони", відносяться:

а) Фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною стороною із суб'єктом господарювання, що звітує, якщо така особа:

- контролює суб'єкт господарювання, що звітує, або здійснює спільний контроль над ним;
- має суттєвий вплив на суб'єкт господарювання, що звітує;
- є членом провідного управлінського персоналу суб'єкта господарювання, що звітує, або материнського підприємства суб'єкта господарювання, що звітує.

б) Суб'єкт господарювання є пов'язаним із суб'єктом господарювання, що звітує, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- суб'єкт господарювання та суб'єкт господарювання, що звітує, є членами однієї групи (а це означає, що кожне материнське підприємство, дочірнє підприємство або дочірнє підприємство під спільним контролем є пов'язаним одне з одним);
- один суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством або спільним підприємством іншого суб'єкта господарювання (або асоційованого підприємства чи спільного підприємства члена групи, до якої належить інший суб'єкт господарювання);
- обидва суб'єкти господарювання є спільними підприємствами однієї третьої сторони;
- один суб'єкт господарювання є спільним підприємством третього суб'єкта господарювання, а інший суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством цього третього суб'єкта господарювання;
- суб'єкт господарювання є програмою виплат по закінченні трудової діяльності працівників або суб'єкта господарювання, що звітує, або будь-якого суб'єкта господарювання, який є пов'язаним із суб'єктом господарювання, що звітує.

Якщо суб'єкт господарювання, що звітує, сам є такою програмою виплат, то працевластувачі-спонсори також є пов'язаними із суб'єктом господарювання, що звітує;

- суб'єкт господарювання перебуває під контролем або спільним контролем особи, визначеної в пункті а);
- особа, визначена в підпункті першому пункту а), має значний вплив на суб'єкт господарювання або є членом провідного управлінського персоналу суб'єкта господарювання (або материнського підприємства суб'єкта господарювання).

При розгляді взаємовідносин кожної можливої пов'язаної сторони особлива увага надається змісту відносин, а не тільки їхній юридичній формі.

До переліку пов'язаних сторін, які прямо контролюють та мають долю в суб'єкті господарювання, що надає їм значний вплив на Товариство належать учасники (засновники):

Учасники Товариства:	31 грудня 2022 року		31 грудня 2023 року	
	Частка у статутному капіталі, %	Сума, грн.	Частка у статутному капіталі, %	Сума, грн.
АТ "ЗНВКІФ "КЛЕОН", 43985335	10,01	510,51	10,01	510,51
АТ "ЗНВКІФ "ВЕСТА", 44030406	10,01	510,51	10,01	510,51
Шалувєв Денис Вячеславович	79,98	4 078,98	79,98	4 078,98
Всього:	100,0	5100,0	100,0	5100,0

Учасники (засновники) Товариства виконують функції вищого органу управління господарською діяльністю Товариства.

Функції виконавчого органу виконує Директор Товариства, який здійснює управління поточною діяльністю Товариства.

Посадові особи, які мають вплив на прийняття управлінських рішень:

ПІБ	Посада
БОГДАН Олександр Євгенович	Директор

Інших пов'язаних сторін Товариство не має.

Товариство розкриває інформацію щодо компенсації провідному управлінському персоналу (загальною сумою), а також окремо для кожної із наведених далі категорій:

- а) короткострокові виплати працівникам;
- б) виплати по закінченні трудової діяльності;
- в) інші довгострокові виплати працівникам;
- г) виплати при звільненні;
- г) платіж на основі акцій.

Провідний управлінський персонал – ті особи, які безпосередньо або опосередковано мають повноваження та є відповідальними за планування, управління та контроль діяльності суб'єкта господарювання, зокрема будь-який директор (виконавчий чи інший) суб'єкта господарювання.

Протягом 2023 року та 2022 року Товариство здійснювало операції з пов'язаними сторонами, а саме : здійснена виплата заробітної плати Директору Товариства у розмірі - 38,8 тис грн та 38,8 тис грн відповідно.

З АТ "ЗНВКІФ "ВЕСТА" (код ЄДРПОУ 44030406) протягом 2023 року були отримані позики на загальну суму 268 958 тис.грн. для провадження своєї діяльності.

З АТ "ЗНВКІФ "КЛЕОН" (код ЄДРПОУ 43985335) протягом 2023 року були отримані позики на загальну суму 268 643 тис.грн. для провадження своєї діяльності.

Станом на 31 грудня 2023 року кредиторська заборгованість з пов'язаними сторонами складає:

Найменування кредитора	31 грудня 2023, тис грн	Термін погашення кредиторської
------------------------	-------------------------	--------------------------------

		заборгованості
АТ "ЗНВКІФ "ВЕСТА"	119658	ІІІ квартал 2028р.
АТ "ЗНВКІФ "ВЕСТА"	963 752	ІV квартал 2026р.

Найменування кредитора	31 грудня 2023, тис грн	Термін погашення кредиторської заборгованості
АТ "ЗНВКІФ "КЛЕОН"	119 937	ІІІ квартал 2028р.
АТ "ЗНВКІФ "КЛЕОН"	964 090	ІV квартал 2026р.

Найменування кредитора	31 грудня 2023, тис грн	Термін погашення кредиторської заборгованості
Шалуєв Денис Вячеславович	48	І квартал 2024р.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою.

8.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Валютний ризик. Товариство бере на себе кредитний ризик, а саме ризик того, що одна зі сторін фінансового інструменту призведе до фінансових втрат для іншої сторони внаслідок невиконання зобов'язань за договором. Кредитний ризик виникає в результаті продажу товарів на умовах

кредиту та інших угод з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи. Товариство працює у межах України, і відповідно, не має схильності до валютних ризиків.

8.3.3. Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності. Ризик ліквідності являє собою ризик того, що терміни погашення активів та зобов'язань не збігаються. Розбіжність даних позицій потенційно підвищує прибутковість, але може також збільшити ризик виникнення збитків. Товариство має процедури з метою мінімізації таких втрат, а саме, таких як підтримка достатньої кількості грошових коштів та інших високоліквідних активів,

Керівництво Товариства аналізує старіння її активів і погашення своїх зобов'язань і планує свою ліквідність залежно від очікуваного погашення різних інструментів. У разі недостатньої або надлишкової ліквідності Товариство реалізує переміщення ресурсів і коштів для досягнення оптимального фінансування потреб бізнесу.

Товариство прагне підтримувати стійку базу фінансування. Товариство інвестує кошти в ліквідні активи, для того, щоб мати можливість швидко і без утруднень виконати непередбачені вимоги щодо ліквідності. Портфель ліквідності Товариства включає грошові кошти.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2023 р	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Інші довгострокові зобов'язання				2 047 000		2 047 000
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги		17				17
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом		281				281
Поточні зобов'язання			12			12
Поточна кредиторська заборгованість				120 500		120 500
Всього		298	12	2 167 500		2 167 810
Рік, що закінчився 31 грудня 2022 р	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Інші довгострокові зобов'язання				1 509 950		1 509 950

Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	22	280				302
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом		14				14
Поточні зобов'язання			8			8
Поточна кредиторська заборгованість				336 816		336 816
Всього	22	294	8	336 816		1 847 090

Станом на 31.12.2023р. дисконтування довгострокових зобов'язань і забезпечень Товариство не здійснювало у зв'язку з тим, що договірні процентні ставки за позиками перевищують ефективну ставку відсотка.

9. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт грошових коштів за 2023 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

За підсумками діяльності Товариства за звітний 2023 рік чистий рух грошових коштів в розмірі (9 701) тис. грн.

10. Звіт про зміни у власному капіталі

Товариство складає Звіт про зміни у власному капіталі де інформує про зміни у власному капіталі відповідно до МСБО 1. Звіт про власний капітал за 2023р. включає таку інформацію:

- загальний сукупний прибуток / збиток за період;
- зміни в результаті отриманого прибутку (збитку), відрахувань до резервного фонду.

До статей власного капіталу в балансі Компанії входять:

Показники	31 грудня 2023	31 грудня 2022
Зареєстрований (пайовий) капітал	5 100	5 100
Додатковий капітал		
Нерозподілені прибутки / непокриті збитки	677	447
Всього власний капітал	5 777	5 547

- Склад та зміни власного капіталу станом на 31 грудня 2022 року тис грн:

Стаття	Код рядка	Зареєстрований капітал	Капітал у дооцінках	Додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Неоплачений капітал	Вилучений капітал	Інші резерви
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Залишок на початок року	4000	5 100				255			
Інші зміни	4090								
Скоригований залишок на початок року	4095	5 100				255			
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	4100					192			
Виплати власникам (дивіденди)	4200								
Відрахування до резервного капіталу	4210								
Разом зміни в капіталі	4295					192			
На кінець року	4300	5 100				447			

- Склад та зміни власного капіталу станом на 31 грудня 2023 року тис грн:

Стаття	Код рядка	Зареєстрований капітал	Капітал у дооцінках	Додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Неоплачений капітал	Вилучений капітал	Інші резерви
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Залишок на початок року	4000	5 100				447			
Інші зміни	4090								
Скоригований залишок на початок року	4095	5 100				447			
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	4100					230			
Виплати власникам (дивіденди)	4200								
Відрахування до резервного капіталу	4210								
Сума чистого прибутку, належна до бюджету відповідно до законодавства	4215								
Погашення заборгованості з капіталу	4245								
Разом зміни в капіталі	4295					230			
На кінець року	4300	5 100				677			

11. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом.

Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності = 5 77 тис грн:

- Зареєстрований капітал (оплачений капітал) = 5 100 тис грн.
- Нерозподілений прибуток = 677 тис грн.

Результати розрахунку власного капіталу активів Компанії наведені нижче:

тис. грн.			
<i>Рік</i>	<i>Активи</i>	<i>Зобов'язання</i>	<i>Власний капітал</i>
2023	2 173 587	2 167 810	5 777
2022	1 852 637	1 847 090	5 547

Розмір власного капіталу Компанії відповідає вимогам Положення про ліцензування та реєстрацію надавачів фінансових послуг та умови провадження ними діяльності з надання фінансових послуг № 153 від 24.12.2021р., і є не меншим 5 000 тис. грн. Слід зазначити, що на момент складання фінансової звітності Положення № 153 від 24.12.2021р. втратило чинність. Набуло чинності Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг №199 від 29.12.2023р.

12. Операційні сегменти

Протягом 2023 року Товариство здійснювала діяльність в одному географічному та бізнес сегменті.

Товариство не застосовує і не розкриває інформацію відповідно МСФЗ 8 «Операційні сегменти» оскільки є товариством з обмеженою відповідальністю, інструменти власного капіталу Товариства не обертаються на відкритому ринку. Також Товариство не планує випуск фінансових інструментів на відкритий ринок.

Додаток до річної фінансової звітності «Інформація за сегментами» не готувався.

13. Оцінка припущення про безперервність діяльності товариства

Фінансова звітність Товариства підготовлена, виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської

діяльності відповідно до принципів безперервної діяльності. Управлінським персоналом здійснювалася оцінка здатності підприємства безперервно продовжувати діяльність. Керівництвом Товариства було розглянуто події або умови, які можуть виникнути внаслідок військової агресії, що включають:

Подія чи умова	Потенційний вплив на оцінку управлінським персоналом безперервності діяльності
Вплив на персонал компанії та витрати, пов'язані з виплатами персоналу	не вплинуло
Призупинення чи перерви в діяльності через порушення ланцюга поставок, припинення операцій, втрату виробничих потужностей чи комерційних об'єктів, обмеження пересування та порушення логістики	не відбулося
Пошкодження або знищення майна	не було
Арешт чи експропріація активів на потреби держави після 31 грудня 2023 року	не було
Обмеження доступу до грошових коштів та еквівалентів або обмеження грошових операцій	не було
Знецінення фінансових чи нефінансових активів (з урахуванням подій та інформації після дати звітності)	не відбулося
Невиконання умов договорів через форс-мажорні обставини, несприятливі зміни умов договорів, порушення умов кредитних договорів, неможливість своєчасно погашати дебіторську заборгованість та затримки погашення дебіторської заборгованості)	не було
Значне зменшення обсягів продажів, прибутків, грошових потоків від операційної діяльності	не відбулося
Нестабільність та значні зміни цін на інструменти капіталу, боргові цінні папери, цін на сировину, обмінних курсів іноземної валюти та/або процентних ставок після 31 грудня 2023 року, що суттєво вплине на оцінку активів та зобов'язань, доходів та витрат протягом наступних 12 місяців	не відбулося
Оголошення про плани припинення діяльності або вибуття основних активів	не відбулося
Значне зменшення вартості активів, що використовуються для генерування грошових потоків	не відбулося
Значне погіршення вартості оборотних активів	не відбулося

- запаси	
Коливання обмінних курсів іноземної валюти	не вплинуло
Оцінки, на які впливає підвищена невизначеність	не впливає
Кредитний ризик контрагента	не відбулося
Платоспроможність суб'єкта господарювання	виконує всі нормативи, та відповідає по своїм зобов'язанням
Інші обставини, що суттєво впливають на діяльність Товариства	відсутні

Намірів щодо ліквідації, реорганізації чи припинення діяльності Товариства Засновникита управлінський персонал не має.

Основні припущення, що стосуються майбутнього, та основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які становлять значний ризик спричинити суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань в наступному фінансовому році.

При підготовці фінансової звітності управлінський персонал здійснював попередні оцінки впливу невизначених майбутніх подій на окремі активи та зобов'язання. Такі попередні оцінки базуються на інформації, яка наявна на дату фінансової звітності, тому фактичні результати у майбутньому можуть відрізнятись від таких оцінок.

14. Події після звітної дати

Наприкінці лютого 2022 року розпочалася військова агресія Російської Федерації проти України, у зв'язку з чим, 24 лютого 2022 року Президентом України було видано Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні». Руйнівні наслідки вторгнення росії в Україну охоплюють всі сфери життя.

Товариство здійснює свою діяльність в умовах війни та військового стану, фінансово-економічної кризи та існуванням факторів, що можуть вплинути на діяльність Товариства, оскільки подальший розвиток, тривалість та вплив війни неможливо передбачити - діяльність Товариства супроводжується ризиками. Станом на дату затвердження фінансової звітності, воєнний стан триває та постійно подовжується. У зв'язку з чим існують фактори, що можуть вплинути на діяльність Товариства в умовах війни та воєнного стану, оскільки подальший розвиток, тривалість та вплив війни неможливо передбачити - діяльність Товариства супроводжується ризиками. Вплив війни та події, які тривають в Україні, а також їхнє остаточне врегулювання неможливо передбачити з достатньою вірогідністю і вони можуть негативно вплинути на економіку України та операційну діяльність Товариства.

Війна в Україні, ймовірно, матиме значні наслідки для глобальної економіки та ринків для всіх галузей економіки.

Вплив війни та події, які тривають в Україні, а також їхнє остаточне врегулювання неможливо передбачити з достатньою вірогідністю і вони можуть негативно вплинути на економіку України та операційну діяльність Товариства. Проте, управлінським персоналом, вплив війни на діяльність Товариства регулярно переглядається, та Товариство повністю дотримується застосовних стандартів бухгалтерського обліку стосовно розгляду подій після звітного періоду та оцінки безперервності діяльності.

№ з/п	Перелік подій, що відбулись після звітної дати	Відомості про наявність подій після дати Балансу	
		відображено у фінансовому звіті	не відображено у звіті, розкрито у примітках
1.	Визнання дебітора Товариства банкрутом	не було	не було
2.	Розгляд судової справи, що підтверджує	не було	не було

	наявність у Товариства поточного зобов'язання на звітну дату		
3.	Прийняття рішення про суттєву реорганізацію підприємства	не було	не було
4.	Знищення значної частини активів внаслідок стихійного лиха	не було	не було
5.	Значні зміни у вартості активів Товариства після звітної дати	не було	не було
6.	Інші важливі події	не було	не було

Відповідно до МСБО 10 «Події після звітного періоду» щодо подій після дати балансу, події, що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства, відсутні.

15. Інші події

Хоча управлінський персонал вважає, що він вживає належні заходи на підтримку стабільної діяльності Товариства, необхідні за існуючих обставин, подальша нестабільність умов здійснення діяльності може спричинити негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Товариства, характер та наслідки якого на поточний момент визначити неможливо. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятися від оцінки управлінського персоналу.

Директор

Головний бухгалтер

 **Богдан О.Є./**
Коваль Л.А./